

Universitatea “Babeş-Bolyai” din Cluj-Napoca

Facultatea de Litere

Școala doctorală de Studii lingvistice și literare

Doctorat științific în domeniul Filologie

**INVESTIGAREA TRADUCTIBILITĂȚII
TEXTELOR JURIDICE:**

*Stabilirea strategiilor eficiente de transfer pentru
traducerile juridice*

REZUMAT

Conducător științific

Prof. univ. dr. habil. Anca-Luminița Greere

Doctorand

Andreea-Maria Sărmașiu

Cluj-Napoca

2022

Cuprins

Listă de abrevieri	5
Listă de figuri	6
Listă de tabele	7
Introducere	8
<i>Obiectivele cercetării</i>	8
<i>Direcțiile de cercetare</i>	9
<i>Metodologia cercetării</i>	10
<i>Prezentarea generală a capitolelor</i>	10
Capitolul 1 – Localizarea traducerilor juridice în cadrul domeniului Traductologie	14
<i>Introducere</i>	15
1.1. Observații generale asupra descrierilor teoretice ale traducerii	15
1.1.1. <i>Descrierea traducerii prin intermediul diverselor abordări traductologice</i>	15
1.1.2. <i>Descrierea traducerii prin intermediul abordării interdisciplinare</i>	16
1.1.3. <i>Traducerea: ca produs și ca proces</i>	18
1.2. Traducerea versus traducerea juridică. Particularitățile traducerii juridice	23
1.2.1. <i>Traducerea juridică – disciplină și cercetare orientată lingvistic</i>	23
1.2.2. <i>Traducerea juridică – situație de comunicare / acțiune cu scop comunicativ</i>	25
1.2.3. <i>Traducerea juridică – practică profesională</i>	26
Capitolul 2 – Stabilirea traductibilității textelor juridice prin intermediul abordărilor teoretice	28
<i>Introducere</i>	29
2.1. Procesul de traducere juridică - un sistem de componente interdependente	31
2.1.1. <i>Dreptul comparat</i>	31
2.1.2. <i>Clasificarea textelor. Clasificarea textelor juridice</i>	35
2.1.2.1. <i>Convenții lingvistice și juridico-lingvistice</i>	36
2.1.2.2. <i>Convenții juridice</i>	39
2.1.3. <i>Principii ale traducerii</i>	43
2.1.3.1. <i>Prezentare generală a principalelor principii de traducere</i>	43
2.1.3.2. <i>Echivalența</i>	44
2.1.3.3. <i>Convenționalitatea</i>	49
2.1.3.4. <i>Funcționalitatea</i>	51
2.2. Probleme și strategii specifice pentru traducerile juridice	52
2.2.1. <i>Descrierea problemelor de traducere</i>	53

2.2.2.	<i>Clasificarea problemelor de traducere</i>	53
2.2.3.	<i>Clasificarea strategiilor</i>	58
2.3.	<i>Competențe profesionale necesare în abordarea traducerilor juridice</i>	65
Capitolul 3 – Cercetarea traducerii juridice prin aplicarea strategiilor specifice în procesul de traducere juridică		74
	<i>Introducere</i>	75
3.1.	<i>Transferul abordării teoretice spre o abordare practică. Analiza textuală a problemelor și strategiilor specifice traducerilor juridice</i>	76
3.1.1.	<i>Crearea corpusului de texte</i>	76
3.1.2.	<i>Analiza elementelor textuale și extratextuale, a problemelor și strategiilor specifice</i>	81
3.1.2.1.	<i>Diferențe privind convențiile lingvistice și culturale</i>	81
3.1.2.2.	<i>Elemente de transfer specifice textelor juridice</i>	125
A.	<i>Articole</i>	125
B.	<i>Prepoziții</i>	127
C.	<i>Pronume</i>	128
D.	<i>Substantive colective</i>	130
E.	<i>Verbe și expresii frazeologice</i>	130
F.	<i>Elemente de structură ale frazei</i>	131
G.	<i>Terminologie</i>	132
3.2.	<i>Transferul abordării teoretice spre o abordare practică. O reclasificare a problemelor și strategiilor specifice prin intermediul unui atelier virtual de traducere juridică</i>	166
3.2.1.	<i>Procesul de traducere. Faza de pre-traducere. Relația client-traducător. Instrucțiuni</i>	167
3.2.2.	<i>Faza de traducere (I). Echivalență. Convenționalitate. Funcționalitate</i>	169
3.2.3.	<i>Faza de traducere (II). Probleme și strategii specifice</i>	171
3.2.4.	<i>Faza de post-traducere. Competența de traducere și competențele traducătorului</i>	175
3.3.	<i>Menținerea și dezvoltarea competențelor. Abordări longitudinale pentru dezvoltarea profesională continuă</i>	177
Concluzie		184
	<i>Rezultatele cercetării</i>	184
	<i>Limitări și sugestii pentru viitoarele cercetări</i>	184
Bibliografie		186

Anexa 1 – Colecție de texte juridice. Corpus de sentințe civile	213
I. <i>Separarea de bunuri</i>	213
II. <i>Lichidarea regimului matrimonial</i>	262
III. <i>Divorțul</i>	301
IV. <i>Tutela</i>	356
V. <i>Stabilire maternitate</i>	396
VI. <i>Desfacerea/ Anularea căsătoriei</i>	458
VII. <i>Desfacerea/ Anularea adopției</i>	501
VIII. <i>Filiația</i>	540
IX. <i>Înregistrarea tardivă a nașterii</i>	588
X. <i>Declararea judecătorească a morții</i>	628
Anexa 2	664

Numeroși teoreticieni (Nord, 1991; Šarčević, 1997; Decaudin și Popineau, 2019) afirmă că textele juridice sunt traduse cu un anumit scop și într-un anumit context, personal sau profesional. În aceste condiții, traducătorul trebuie să posede capacitatea de a înțelege contextul juridic al textului sursă pentru a putea identifica problemele și pentru a putea aplica strategiile de traducere. Cu alte cuvinte, traducătorul trebuie să găsească răspunsurile la întrebările *de ce, pentru cine și cu ce scop* este tradus textul juridic sursă, pentru a putea determina gradul de traductibilitate al textelor juridice.

Cercetarea doctorală se concentrează pe investigarea traductibilității optime a textelor juridice, având drept punct de plecare analiza unor componente specifice procesului de traducere juridică. Traducerea juridică necesită cunoștințe și competențe generale și de specialitate, implică identificarea și însușirea corectă a tradițiilor, metodelor și aspectelor lingvistice și presupune dezvoltarea unei abordări interdisciplinare. Astfel, în cadrul acestei cercetări, ne propunem să demonstrăm traductibilitatea textelor juridice cu ajutorul a două modele de analiză, unul teoretic și unul practic, plecând de la caracteristici specifice traducerii juridice, descrisă ca fiind o activitate desfășurată într-un context specific.

După cum au menționat numeroși cercetători și teoreticieni (Gémar, 1979; Nord, 1991; Cao, 2007; Haigh, 2009; Pizzuto, 2014), traducerile juridice ridică numeroase probleme, atât atunci când sunt abordate în scop academic, cât și profesional. Obiectivul principal al acestei cercetări îl reprezintă demonstrarea traductibilității textelor juridice prin îmbinarea abordărilor teoretice și practice într-un model funcțional care să poată fi aplicat în mod eficient atât pentru contexte profesionale, cât și pentru contexte academice. Prin intermediul cercetării de față, ne propunem să identificăm aspectele specifice care influențează stabilirea traductibilității textelor juridice, prin utilizarea noțiunilor teoretice și a demonstrațiilor textuale și extratextuale, dar și să le analizăm dintr-o perspectivă interdisciplinară. În urma identificării problemelor specifice traducerii juridice, scopul nostru este de a valida prezența acestora și de a determina strategiile și competențele-cheie aplicabile în cadrul unui proces de traducere juridică. În plus, intenția unei abordări actuale a unui domeniu de cercetare cu o tradiție îndelungată în studiile și practica traducerii reprezintă un alt motiv puternic pentru a ne implica în această călătorie de descoperire a traducerii juridice și a implicațiilor cu privire la traductibilitatea acesteia, așa cum este prezentată prin intermediul diferitelor sisteme juridice, sisteme lingvistice, terminologii și culturi.

În prezentul studiu, ne dorim să investigăm traductibilitatea textelor juridice din perspectiva a două contexte particulare: traducerea ca proces și traducerea ca produs, fiind analizate componente esențiale ale procesului de traducere.

Din punct de vedere metodologic, pentru a dezvolta această cercetare, am inițiat o analiză a literaturii de specialitate și am extras noțiunile teoretice cheie pentru cercetarea noastră. Ulterior, am clasificat și am reintegrat noțiunile teoretice în vederea demonstrării aplicabilității lor practice, în final apelând la o abordare combinată (analiză textuală și extratextuală) în vederea colectării opiniilor și validării modelului funcțional gândit. Am selectat din literatura de specialitate concepte cheie care să reprezinte punctul de plecare în demonstrația noastră în ceea ce privește traductibilitatea textelor juridice. Pentru a trece de la abordarea teoretică la cea practică, am utilizat două tipuri de analiză, o analiză textuală și o analiză extratextuală. Analiza textuală a presupus crearea unui corpus de 100 de texte relevante pentru identificarea problemelor și stabilirea strategiilor eficiente de traducere. Analiza extratextuală a presupus organizarea a două activități diferite, un atelier de traduceri juridice și un chestionar, analiza rezultatelor obținute din punct de vedere calitativ și cantitativ făcând parte din această abordare combinată.

Pe parcursul cercetării, am abordat două direcții principale care ne-au permis să elaborăm strategii eficiente: o abordare teoretică (evidențind particularitatea juridică, lingvistică și terminologică) și o abordare practică (marcând colaborarea dintre mediul academic și cel profesional). Aceste abordări sunt dezvoltate în prezenta teză sub forma a trei capitole:

Capitolul 1 - **Localizarea traducerilor juridice în cadrul domeniului Traductologiei** - este dedicat analizei traducerii și traducerii juridice prin intermediul unei abordări interdisciplinare bazată pe interacțiunea dintre domeniul Traductologiei și alte domenii de specialitate, interacțiune analizată de teoreticieni precum Bassnett (2002), Williams și Chesterman (2002), Hatim și Munday (2004). De asemenea, o clasificare a traducerii din punct de vedere academic și profesional este stabilită, această clasificare fiind extinsă la traducerile juridice.

Primul subcapitol – *Observații generale asupra descrierilor teoretice ale traducerii* – prezintă traducerea din perspectiva academică (activitate a teoreticienilor), din perspectiva receptorului (modalitate de încurajare și ajutor în receptarea mesajului pentru cititor) și din perspectiva traducătorului (alegere pragmatică). Prin urmare, traducerea este descrisă drept disciplină și cercetare orientată lingvistic și alte tradiții, metode și priorități; drept o situație de

comunicare sau o acțiune cu scop comunicativ și, nu în cele din urmă, drept o practică profesională. Al doilea subcapitol - *Traducerea versus traducerea juridică. Particularități ale traducerilor juridice* - continuă ideile dezvoltate în primul subcapitol, propunând, de asemenea, trei perspective de descriere a traducerii, de data aceasta a traducerii juridice (Biel și Engberg, 2013; Nord, 1991; Prieto Ramos, 2014). Prima perspectivă conturează două dimensiuni ale traducerii, traducerea ca disciplină și ca cercetare orientată lingvistic. Cea de-a doua perspectivă pune accentul pe dezvoltarea traducerii într-un anumit context, ca situație de comunicare sau acțiune cu scop comunicativ, traducerea fiind percepută ca proces și ca produs în același timp. Cea de-a treia perspectivă evidențiază studiul traducerii juridice ca practică profesională guvernată de metodologii și competențe specifice, de controlul calității, de formare și de alte aspecte sociologice.

Primul capitol stabilește câteva direcții foarte importante pentru cercetarea noastră în ceea ce privește clasificarea traducerii (juridice) și principala perspectivă aplicată în analiza acesteia. Prima direcție subliniază faptul că traducerea în general, dar și traducerea juridică, este descrisă ca proces și ca produs prin prisma abordărilor traductologice, dar și a abordărilor interdisciplinare. A doua direcție ilustrează faptul că activitatea de traducere (juridică) se face într-un context, un context descris de metodologii, interese, conexiuni, ceea ce înseamnă că traducerea (juridică) este o activitate desfășurată într-un context specific ceea ce conduce la un produs obținut pentru un context specific.

Capitolul 2 - **Stabilirea traductibilității textelor juridice prin intermediul abordărilor teoretice** - este dedicat identificării principalelor componente ale procesului de traducere juridică care pot conduce la stabilirea strategiilor eficiente utilizate în timpul procesului de traducere pentru a obține traductibilitatea optimă a textelor juridice. Primul subcapitol - *Procesul de traducere juridică - un sistem de componente interdependente*- prezintă trei componente principale identificate și analizate în baza abordării teoretice. Prima componentă este reprezentată prin *dreptul comparat* și înțelegerea diferitelor sisteme juridice, precum și transferul corect al caracteristicilor acestora din textul sursă în textul țintă. A doua componentă constă în clasificarea textului printr-o retrospectivă a convențiilor lingvistice și juridice. Selectarea tipurilor de texte specifice acestui domeniu particular implică identificarea și punerea în aplicare a diferitelor convenții juridice și lingvistice (Reiss, 1971; Newmark, 1981; Šarčević, 1997; Cao, 2007; Varo și Hughes, 2002) pentru a dovedi o bună cunoaștere a sensului care trebuie redat sub forma

elementelor semantice, sintactice sau a altor elemente textuale, precum și a conținutului sub forma aspectelor culturale sau pragmatice care contribuie la păstrarea și redarea formelor convenționale specifice textului juridic. Cea de-a treia componentă o regăsim în utilizarea principiilor de echivalență, convenționalitate și funcționalitate în cadrul unui proces de traducere juridică. Principalele caracteristici expuse sunt aspectele care definesc echivalența din limba sursă în limba țintă (Jakobson, 1959; Catford, 1965; Nida, 1969; Newmark, 1981; Baker, 1992; Vinay și Darbelnet, 1995); caracteristicile generale ale analizei textului și elementele particulare ale textelor juridice care oferă aspectul convențional al textului sursă/ textului țintă (de Beaugrande și Dressler, 1981; Šarčević, 1997; Harvey, 2002; Gotti, 2006); efectele pe care teoriile funcționaliste implementate le pot produce în traducerea juridică (Nord, 1997).

Cel de-al doilea subcapitol - *Probleme și strategii specifice pentru traducerile juridice* - investighează diferite probleme și strategii care se reflectă în dublul transfer de cunoștințe și competențe, din teorie în practică (de exemplu, traducătorul trebuie să fie informat cu privire la particularitățile sistemului juridic din limba și cultură sursă, cât și din limba și cultura țintă) și din practică în teorie (de exemplu, traducătorul trebuie să aibă cunoștințe despre cerințele limbii sursă și ale limbii țintă în ceea ce privește aspectele juridice și lingvistice ale textelor și formatului acestora). Acest transfer este dublat de inițiativele de dezvoltare profesională continuă prin care se permite actualizarea constantă a cunoștințelor și practicilor astfel încât traducătorul să fie conștient de direcțiile promovate prin abordările teoretice existente și să se poată adapta continuu la progresul și cerințele pieței pentru a livra clienților un produs final de calitate. În literatura de specialitate, aceste probleme și strategii au fost definite și clasificate de-a lungul timpului de diverși teoreticieni (Nida și Taber, 1982; Newmark, 1988; Nord, 1991; Chesterman, 1997; Pommer, 2006; Haigh, 2009; Kordic, 2020), dar întrebarea care se ridică în acest context particular, determinată de dorința de dezvoltare profesională continuă, este: *ar putea fi reclassificate aceste probleme și strategii în funcție de cerințele clientului/pieței și de competențele traducătorilor?*

Ultimul subcapitol - *Competențe profesionale necesare în abordarea traducerilor juridice* - analizează competența de traducere ca abilitate contextuală, mai exact un transfer de abilități contextuale din teorie în practică și viceversa, pe baza cadrelor propuse de grupul de experți EMT. Această reciprocitate permite integrarea competenței de traducere în spectrul de competențe, sub aspectul posibilității caracteristicilor transferabile din domeniul traducerii în domeniul traducerilor

juridice, din mediul academic în cel profesional, dintr-un context formal în unul non-formal, din teorie în practică.

La finalul capitolelor teoretice ale tezei noastre, am concluzionat că toate descrierile și analizele oferite, prin analiza literaturii de specialitate și exprimarea unor comentarii bazate pe abordări teoretice și opinii relevante prezentate, ne conduc spre un model teoretic de analiză a traductibilității optime a textelor juridice.

Modelul teoretic se bazează pe descrierea traducerii din perspectiva teoreticienilor, a traducătorilor și a receptorilor textului țintă. Aceste trei descrieri (*a se vedea Capitolul 1*) ne transferă în planul traducerii ca abordare teoretică și al traducerii ca abordare practică: traducerea ca proces și ca produs rezultat al interacțiunii domeniului Traductologiei cu alte domenii prin intermediul unei abordări interdisciplinare. Restrângând cadrul nostru la domeniul traducerilor juridice, cele trei perspective generale pot fi reproduce astfel: (1) traducerea juridică ca disciplină și ca cercetare orientată lingvistic; (2) traducerea juridică ca situație de comunicare sau acțiune cu scop comunicativ; (3) traducerea juridică ca practică profesională. Pe baza acestor trei noi perspective, traducerea juridică se desfășoară într-un context specific, deoarece metodologia de abordare și interesul teoreticienilor și al receptorilor se dezvoltă într-un context și, de asemenea, deoarece demonstrarea validității și eficienței metodologiilor specializate, a competențelor și a altor aspecte trebuie să se facă într-un context profesional și/sau academic. În consecință, toate cele trei perspective pot fi încadrate în descrierea traducerii juridice ca activitate desfășurată într-un context specific. Am reținut acest concept central al cercetării noastre, traducerea juridică ca activitate desfășurată într-un context specific, ceea ce presupune o interacțiune între comunicare și scop, cercetare lingvistică și culturală, metodologii și principii. Această interacțiune a fost dezvoltată ca parte a unui mecanism - procesul de traducere juridică ca sistem - folosind componente specifice care funcționează împreună: caracteristici ale dreptului comparat, clasificarea textelor, principii de traducere, probleme și strategii, competențe. Toate aceste componente au ajutat la demonstrarea stabilirii unei traductibilități optime a textelor juridice.

Abordarea teoretică este transferată de la capitolele teoretice la Capitolul 3 - **Cercetarea traducerii juridice prin aplicarea strategiilor specifice în procesul de traducere juridică** - prin intermediul unei analize textuale și extratextuale pentru a valida noțiunile teoretice și experiența din sfera practică. Abordarea practică, colaborarea dintre mediul academic și cel

profesional, care vizează corelarea formării în domeniul traducerii cu practica profesională, prezintă două părți: o analiză textuală și o analiză extratextuală.

Analiza textuală – Transferul abordării teoretice spre o abordare practică. Analiza textuală a problemelor și strategiilor specifice traducerilor juridice - se bazează pe prezentarea corpusului (un număr de 10 texte reprezentative pentru 10 secțiuni diferite – *Separarea de bunuri; Lichidarea regimului matrimonial; Divorțul; Tutela; Stabilire maternitate; Desfacerea sau anularea căsătoriei; Desfacerea sau anularea adopției; Filiația; Înregistrarea tardivă a nașterii; Declararea judecătorească a morții* -, obținându-se în final un corpus de 100 de texte reprezentative, respectiv sentințe civile), urmată de aplicarea a două instrumente importante: orientări sau instrucțiuni privind activitatea de traducere (cunoscute sub numele de Translation Brief) și o analiză specială a textului-sursă (cunoscută sub numele de T.O.S.T.A.). Aceste două componente sunt însoțite de identificarea și prezentarea unor probleme și strategii specifice într-un context juridic general sau particular. Pentru analiza textuală prin intermediul Translation Brief (TB) și T.O.S.T.A, pe baza unui model LEX T.O.S.T.A, creat după modelul lui Nord (1991), dar și după modelul lui Barabino (2020), în care au fost introduse instrucțiunile corespunzătoare modelului de Translation Brief, dar și unele condiții privind problemele și strategiile specifice, am selectat 35 de texte și 26 de itemi specializați (*regim matrimonial al separației de bunuri; separație de bunuri; contract de căsătorie; convenție matrimonială; soți, bunuri mobile/imobile; lichidarea patrimoniului comun; lichidarea regimului matrimonial; pretenții; tranzacție/ contract de tranzacție; cerere de desfacere a căsătoriei; desfacerea căsătoriei; cerere de divorț; certificat de divorț; Registrul național al regimurilor matrimoniale; Curtea Superioară de Justiție din Toronto; tutela; tutore/ curator; maternitate/ paternitate; Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului; răspundere părintească; încredințare/ drept de vizită; statut de minor; filiație naturală sau adoptivă; stabilire filiație; act de naștere*).

Pentru transferul terminologic din limba sursă în limba țintă, transfer descris drept o problemă lingvistică (Nord, 1991), am extras 50 de termeni și expresii specializate identificați în textele din corpusul tezei (*cheltuieli de judecată; a formula un apel; pentru aceste motive; obiectul prezentei cauze; a dispune; a înștiința; temei juridic; capăt de cerere; din oficiu; executare silită; părți litigante; (a) contesta; (a) hotărî; (a) amâna; greșier; intimat; pârât; recurs; reclamant; sesizare a Curții; soluționare cauză; cale de atac; pronunțarea hotărârii; litigiu; cerere de chemare în judecată; litispendență; a depune o întâmpinare; material probator; cauză civilă;*

obligat solidar; competență de soluționare; taxă judiciară de timbru; a rămâne în pronunțare; instanța de fond; martor; cerere reconvențională; împuternicire avocațială; a cita; ședință publică; petent; prezumție; cu titlu preliminar; pe cale de consecință; părți semnatare; probațiune; mandatar; exequator; sub sancțiunea nulității; contract de donație; termen de judecată). Chiar dacă termenii au fost aleși aleatoriu, frecvența utilizării lor în toate secțiunile corpusului de texte poate fi considerată un filtru de selecție. Pentru toți acești itemi specializați, am oferit un posibil transfer din limba română în limba engleză într-o formă de eșantionare care include detalii despre textul sursă, posibilul echivalent ales și posibilele strategii sau surse de căutare a acestor strategii în contextul lexical și juridic specific selectat, și anume engleza utilizată la nivelul UE și contextul juridic al UE.

Analiza extratextuală cuprinde un atelier de traducere juridică (*Transferul abordării teoretice spre o abordare practică. O reclasificare a problemelor și strategiilor specifice prin intermediul unui atelier virtual de traducere juridică*) și un chestionar (*Menținerea și dezvoltarea competențelor. Abordări longitudinale pentru dezvoltarea profesională continuă*), prezentate pentru a demonstra că atât cercetarea lingvistică, cât și cea culturală sunt valoroase în cadrul unui proces de traducere. În perioada ianuarie-februarie 2021, în colaborare cu Departamentul de Limbi Moderne Aplicate din Cluj-Napoca, au fost organizate două ateliere de traducere juridică prin intermediul platformei Zoom. Tematica atelierelor a fost investigarea și validarea traductibilității textelor juridice din limba română în limba engleză prin stabilirea unor aspecte contextuale (elemente intratextuale și extratextuale) și identificarea și reclasificarea unor probleme și strategii specifice unor situații particulare (texte juridice având drept obiect persoane sau relații familiale) în vederea ajungerii la o concluzie comună în ceea ce privește activitatea de traducere juridică. În cadrul atelierului, care a reunit 40 de participanți (studenți la licență, masterat, doctorat, profesori, traducători, specialiști în drept și un notar public), au fost explorate provocările cu care se confruntă studenții din domeniul traducerilor, dar și traducătorii (specializați, juridici, autorizați), în traducerea textelor juridice referitoare din Dreptul civil (Dreptul familiei), ca rezultat direct al investigării unor probleme și strategii specifice. Prin intermediul acestui atelier de traducere juridică, am reușit să demonstrăm reciprocitatea care există între teorie și practică, mediul academic și cel profesional, domeniul Traductologiei și alte domenii printr-o abordare interdisciplinară. Acest atelier a reprezentat baza unei abordări practice necesare pentru a analiza și demonstra traductibilitatea textelor juridice. În plus, în cadrul aceleiași analize extratextuale, a

fost conceput un chestionar, scopul fiind acela de a sublinia nevoia și dorința traducătorilor de a-și îmbunătăți competențele prin abordări teoretice și practice combinate.

Cu scopul de a transpune abordarea teoretică într-o abordare practică, am dezvoltat un model practic de analiză a traductibilității textelor juridice pentru a demonstra conversia noțiunilor teoretice în strategii specifice și eficiente de transfer dintr-o limbă sursă într-o limbă țintă în timpul unui proces de traducere juridică.

Obiectivele stabilite pentru cercetarea noastră, analiza teoretică și practică, rezultatele obținute la finalul prezentei cercetări - toate aceste aspecte evidențiază importanța reciprocității în ceea ce privește studiul componentelor care stau la baza procesului de traducere juridică. Toate aceste caracteristici conduc la strategii eficiente de transfer în vederea stabilirii traductibilității optime a textelor juridice. Mai mult, această analiză complexă ne aduce în atenție o posibilă discuție de interes cu privire la modul în care se pot stabili noi orizonturi în cercetarea acestor preocupări privind traducerea juridică.

În consecință, se conturează trei categorii de receptori care ar beneficia de pe urma cercetării noastre: cei care au urmat studii universitare de specialitate și care trebuie să își mențină și să își dezvolte în continuare competențele; cei care adaugă domeniul juridic ca domeniu nou în portofoliul lor de practică; cei care vin în domeniul traducerii din alte domenii și se reprofesionalizează, recalificându-se și perfecționându-se.

Cuvinte cheie: *traducere juridică, contextualizare traductologică, traductibilitate optimă a textelor juridice, metodologii de cercetare exploratorie, probleme în traducerea juridică, strategii eficiente de transfer traductologic*